

1. Afgørelse om biskoppers ret til at udelukke aktivister med tilknytning til *Wir sind Kirche* fra kirkelige råd.
2. VEOKs bestyrelses udtalelse i den anledning.

5-jun-09

"Vi er også kirke"

Biskopper har ret til at udelukke "Vi er også kirke" – aktivister fra kirkelige gremier, fastslår en skrivelse fra Det højeste tribunal for den Apostoliske Signatur, Vatikanets øverste domstol, der kan underkaste andre kirkelige domstoles procesafgørelser en vurdering.

I dokumentet hedder det, at den, der tilslutter sig organisationens offentlige protester mod pave, biskopper og læreembede, gør sig selv uegnet til at sidde i kirkelige råd. Afgørelsen om egnethed træffes af den stedlige biskop.

Skrivelsen henviser til et dokument fra den romerske trosælverkongregation i 1996 til de tyske biskopper og minder om, at aktivisternes krav "til dels modsiger Kirkens lære og står i åben modsætning til den kirkelige orden".

Skrivelsen betegner Vi er også kirkes kirkemodel som "en uantagelig, demokratisk kirkemodel" og udtaler, at bevægelsens tilhængere "bidrager til en spaltning mellem Guds folk og den kirkelige ledelse".

Tekst: KATHOLISCHER NACHRICHTENDIENST

22-06-09

VEOKs bestyrelse udtaler:

Lægfolkets rolle er vigtig

Den internationale bevægelse *Wir sind Kirche* (*Vi er kirke*) opstod i Østrig i 1995 som protest mod, at kardinal-ærkebiskop Groër af Wien ikke ville trække sig, da det kom frem, at han havde tvunget præstestuderende til sex. En million katolikker underskrev protesten og pressede derved Vatikanet til at afsætte ham. Bevægelsen bredte sig hurtigt til Tyskland og er i dag repræsenteret i over 20 lande i alle dele af verden. Det er en græsrodsbevægelse, der har mange præster, ordensfolk og pastorale medarbejdere blandt dens medlemmer eller støtter. Den står fast på beslutningerne fra Det andet

Vatikanerkoncil ønsker, at vor kirkes ledelse viderefører dem, således at vi får en kirke, der er relevant for mennesker i det 21. århundrede.

Ikke alle ønsker det. Lige siden den stærkt konservative biskop Gerhard Müller tiltrådte i Regensburg i 2002, har der været problemer mellem ham og grupper af troende i hans bispedømme. I 2006 besluttede han så at udelukke en af sine kritikere, som sad i flere kirkelige råd, fra disse poster. Den pågældende, i øvrigt meget aktive katolik, klagede til Vatikanet. Nu har Den apostoliske Signatur, der er kirkens højeste domstol, pr. 5. maj 2009 meddelt, at biskopper har ret til at udelukke troende fra at sidde i kirkelige og pastorale råd, hvis de sympatiserer med eller er medlemmer af bevægelsen "Vi er kirken". Dette brev er udfærdiget på latin og sendt til den pågældende lægmand og hans biskop, men ikke til "Vi er kirkens" internationale sekretariat.

Da "Vi er kirken" ikke er blevet hørt i sagen, krænker beslutningen de retsprincipper, der gælder i nutidens vesteuropæiske lande. Den konflikter endvidere med definitionen af kirken som det troende folk (Lumen gentium) samt er i modstrid med kirkerettens can. 212 § 3, der taler om lægfolks pligt til at gøre deres mening bekendt i sager, der vedkommer kirkens trivsel. Endelig synes de fire kardinaler, der har underskrevet brevet, at være uvidende om, at Statssekretariatet den 23. august 2006 opfordrede "Vi er kirken" til på regionalt plan at tale med deres biskopper. Repræsentanter for VEOK havde som følge heraf da også et flere timers langt møde med vor biskop i foråret 2007, og skønt vi ikke kunne blive enige om alt (hvad ingen i øvrigt havde forventet), foregik samtalen i en respektfuld og konstruktiv ånd.

Som vi lægfolk kan ikke undvære vore biskopper, kan de ikke undvære os. Alle er vi ansvarlige for kirkens trivsel. De store problemer, kirken står overfor, herunder at flere og flere søndagsgudstjenester foregår uden præst, kan kun løses gennem en saglig dialog. Det er derfor med dyb beklagelse at konstatere, at der er kardinaler i Vatikanet, som støtter biskopper, der tror, at de som enevældige småfyrster kan træffe beslutning om alt uden at lytte til andre end til nogle få særligt udvalgte, rygklappende og eftersnakkende lægfolk. Det er derfor ikke os, som er medlemmer af eller som støtter "Vi er kirken"-bevægelsen, der skaber splittelse, men de biskopper, der nægter at tage lægfolks bekymringer alvorligt og at inddrage deres viden, indsigt og erfaring, når beslutninger skal træffes. Er der tale om en splittelse, er det altså en splittelse skabt fra oven. Det så vi i det 16. århundrede, da kurien ikke ville tage de tyske (katolske) stænderforsamlings mange klageskrifter over dens udnævnelses- og beskatningspolitik og Luthers kritik af afladshandelen alvorligt. Det ansete katolske blad "The Tablet" frygter, at det kan ske igen, hvis man ikke kan acceptere nogen som helst form for afvigende meninger.

En debat om ophævelse af cølibatet og kvindelige præster burde der være plads til i vor kirke, for reglerne herom er historisk, ikke teologisk betinget. Det samme gælder den måde, hvorpå kirken styres. Påstanden, at vi derved undergraver pavens og biskoppernes autoritet, giver kun mening, hvis man ønsker et passivt lægfolk, der blindt accepterer alt, hvad der kommer "fra oven", det være ophævelsen af ekskommunikationen af det antisemitiske Pius X-selskabs biskopper og håndteringen af de mange sager om præsters overgreb på børn og unge. At folk i Vatikanet og biskopper i over fyrretyve år har tilladt sig at lukke øjnene for dem, er bestemt ikke tillidsvækkende.

VI ER OGSÅ KIRKEN - en forening af katolikker

www.veok.dk

Det er derfor, vi ønsker kirken demokratiseret, for det er kun ved at inddrage lægfolk i valget af pave, biskopper og præster, at vi kan få den tillid til dem, som de forlanger af os og har krav på.